

Dr Enes Kujundžić

OSNOVA ZA KATALOGIZACIJU RUKOPISA NA ARAPSKOM JEZIKU

GLAVNI IZVORI INFORMACIJA

Najvažniji izvor informacija pri identifikaciji rukopisa, u cilju bibliografskog opisa, jeste sam rukopis. U njemu treba dati prednost podacima na naslovnoj strani, zatim kolofonu, a potom informaciji koja se nalazi u uvodu teksta i konačno u samom tekstu. Ako tražena informacija nije dostupna iz glavnog izvora, treba je potražiti u slijedećim izvorima:

- drugim rukopisnim primjercima istog djela,
- objavljenim izdanjima djela,
- referencijskim izvorima,
- drugim izvorima.

U slučaju da se radi o zborniku, ili medžmu'i, treba čitav kodeks tretirati kao glavni izvor informacija. Informacije do kojih se došlo izvan gornje navedenih, također se registriraju u napomeni. Kod kodeksa sa više djela ona se navedu u redoslijedu pa sé, na primjer, kaže: kodeks iz tri djela: 1) arapski, 2) turski, 3) perzijski.

EKSTENZIVNOST OPISA

Broj podataka zastupljenih u opisu zavisiće od svrhe kataloga.

U bibliografskoj kontroli rukopisne građe o kojoj je ovdje riječ opći opis obuhvata elemente zajedničke za svaki pojedini kodeks. Pri tome prvo sa čime se suočavamo u susretu sa rukopisom jeste njegov fizički oblik, odnosno povez. Za to je u svakom ekstenzivnijem opisu potrebno navesti podatke o stanju rukopisa, odnosno činjenicu da li je rukopis povezan ili nije. Ne treba posebno naglašavati da rukopis - ukoliko je potrebno da bude povezan - prethodno mora biti sređen.

Pored ovog, potrebno je obratiti pažnju na druge fizičke detalje - opisati materijal na kojem je rukopis (papir, velum i sl.). Ovo navodimo zbog toga što su pojedini rukopisni oblici na orientalnim jezicima u kolekcijama BiH pisani na velumu (slučaj sa nekim kalendarima). Dodatne elemente čine vodenii znakovi (važno u slučaju potrebe za tačnbim datiranjem rukopisa),

postojanje vlasničkih pečata i sl. Treba voditi računa - i to na odgovarajući način prikazati - u kakvom je fizičkom stanju rukopis (kao što su vodene fleke, izjedenost, bakteriološka oštećenja i slično).

PODATAK O AUTORU: IZBOR FORME IMENA U KATALOGU

Potrebno je dati kompletno ime autora u transkripciji (razrađenoj u posebnoj listi u prilozima), s tim da na prvom mjestu dolazi najbolje poznati dio imena, kako je to naniže izneseno. Ako je podatak o autorstvu uzet iz nekog drugog, a ne glavnog izvora, treba to na odgovarajući način naglasiti (uglastom zagradom i slično). Ukoliko je pak ime u rukopisu nekompletno, pri opisu ga je potrebno kompletirati.

Ime u bibliotečkom smislu predstavlja zajednički izraz za sve sastavne dijelove naziva pod kojim je neka osoba poznata. Klasična islamska imena imala su ponekad više od sedam elemenata sastavljenih od počasnih titula, ličnog ili rođenog imena, nadimka i drugih oblika apelacija, od kojih je svako imalo određeno značenje u životu ličnosti.

Njihčine:

Hitab = počasna složenica čiji je posljednji dio *ad-din*, kao u imenu:

*Qutb-ud-din Muhammad bin Muhammad ibn Qadi Zada ar-Rumi
'Umar al-Hayyam*

Ism = lično ime:

Qutb-ud-din Muhammad bin Muhammad ibn Qadi Zade ar-Rumi

Kunya = ime najužeg srodstva ascedentalno sa Abu kao prvom rječju:

Abu Hašim, Umm Fatima

Nasab = ime najužeg srodstva descendantalno:

Ibn Hazm, al-Andalusi, Bint Sukayna

Laqab = opisni pridjev, preimenjak:

Du-l-Qarnayn (Dvorogi), Al-Gahiz (Buljooki)

Nisba = ime relacije pripadnosti, porijekla, mjesta boravka:

Al-Busnawi (Bošnjak, Bosanac), Al-Kindi (pripadnik pličine Kinda)

Tahallus = *Mahlas*, pjesničko ime: *Muhlisi*

'Unwan = počasna titula koja se daje licima koja nisu visoki državni dostojanstvenici, kao u primjeru:

Al-Alim al-Amil wa-l-Fadil al-Kamil Ala' ad-Din, 'Ali Qušci

ili: *Al-Hakim al-Wazir Šarafu-l-mulk Abu 'Ali al-Husayn bin Abdullah ibn Sina al-Buhari*.

Nosilac nekog imena može kasnijim generacijama biti poznat pod bilo kojim od spomenutih elemenata, otuda potreba da se prilikom katalogizira

ranja ime tako rasporedi da njegov najbolje poznati elemenat dođe na prvo mjesto. Najčešće se u toj funkciji nađu nisba kao što je *Al-Biruni i nasab* - ime najužeg srodstva descedentalno, kao u slučaju *Ibn Haldun*. Redoslijed clemenata koji nisu ušli u redalicu bio bi kako slijedi: hitab, kunya, ism, nasab i bilo koji drugi dio imena.

U jedinstvenu se odrednicu, po pravilu, unosi samo onoliko elemenata koliko je pootrebno da se autor identificira.

Iza imena se u katalog, posebno za starije autore, u zagradi navode godina rođenja ili smrti, ako su poznati, a ako nisu onda oznaka stoljeća u kome su djelovali.

Na listiću koji je standardnog formata (12,5 x 9,5 cm) dalje se unosi naslov na arapskom pismu i u transkripciji, te ostali potrebni podaci - ime prepisivača, mjesto i godina prepisa, kao i materijalni opis, itd...

Ukoliko je autor, pored toga što je poznat na jednom od istočnih jezika, poznat i pod latiniziranom formom imena na kartici će se navesti i to latinska forma imena, ali će se uputiti na formu imena poznatu na arapskom. Tako će *Avicena* biti: vidi: *Ibn Sinā, Abu 'Ali al-Husayn ibn 'Abdullah*.

NASLOV

Brojne su teškoće s kojima se suočava obrađivač rukopisa koji želi da utvrdi pravi naslov djela, ukoliko takav nije naveden. Djela ponkad nose više od jednog naslova, ili više djela imaju isti naslov. S druge strane, svakome tko se bavi rukopisima poznao je da se najčešće oštećuju i gube vanjski listovi knjiga, a upravo ti listovi sadrže neke od najrelevantnijih podataka za identifikaciju naslova; ime autora, prepisivača, datum i mjesto prepisa rukopisa.

U svojoj dugoj historiji arapski rukopis je dugo bio bez naslovne stranice kakvu poznajemo danas. Obično je počinjao prvim praznim listom (zaštitnim) koji je služio da zaštiti tekst od kvarenja, što je bilo posebno važno za rukopise bez povezeta. Prva strana prvog lista (1a) pružala je privlačan prostor i vlasnicima i čitaocima, prvima da zabilježe podatak o svom vlasništvu ili da stave svoj vlasnički pečat, a drugima da stave primjedbu o tome da su djelo čitali i datum kada se to desilo. Često je ovdje kasnijom rukom stavljan naslov koji nije morao uvjek biti i originalni, odnosno pravi naslov djela sadržanog u rukopisu.

Otuda treba biti oprezan pri preuzimanju naslova sa (1a) strane rukopisa.

Uobičajeno je da se naslov nalazi iznad uvodnog dijela rukopisnog djela ili pak, ako to nije slučaj, onda jed on naveden poslije dībāğc (posebne invokacije).

Naslov djela treba navesti onako kako se pojavljuje u glavnom izvoru informacija (vidi naviše) u transkripciji i u originalnom pismu. U slučaju da nedostaje naslovna strana ili ako naslov nije naveden, treba dati naslov po kome je djelo inače poznato, ili naslov koji indicira prirodu sadržaja. Pri određivanju naslova potrebno je u napomeni navesti podatak o korištenom izvoru. U slučaju kodeksa sa više rukopisnih djela koji nema naslova, a jedno djelo je po obimu preovlađujuće, potrebno je naslov tog djela tretirati kao naslov čitavog kodeksa, a za ostale dijelove kodeksa izraditi uputne liste.

Potrebno je također navesti početak i kraj rukopisa u originalnom pismu, ukoliko to prostor na listićima omogućava.

IME PREPISIVAČA kao važan podatak u kataloškom opisu, potrebno je navesti u transkripciji, naravno ukoliko je poznato. Kod rukopisa koji su prepisali autori njihova sadržaja treba navesti da se radi o autografu. 6)

POČETAK RUKOPISA

Islāmski rukopis je obično počinjao sa pobožnom invokacijom „*Bismillah*“ i „*Al-Hamdulillah*“, a navođeni su i razlozi pisanja djela; pored toga povremeno su navodena imena onoga kome je djelo bilo posvećeno. Tu se također navode izvori na koje se autor oslanjao, a u slučaju da se radi o komentaru navodilo se koje i čije djelo se komentira, odnosno čije djelo se sažima ako se radi o sažetku (muhtasar).

Sadržaj djela obično nije navođen izdvojeno od teksta, iako je u starijim rukopisima sadržaj ponekad navođen odmah na strani (1b) prvog lista, pri čemu su navođeni naslovi poglavljja po redoslijedu dolaženja. Ima slučajeva da sadržaj, razbijen po poglavljima, navede u pravougaonim okvirima nacrtanim kao šahovska ploča na (1b) i 2a strani rukopisa, dakle na samom početku. Obično je tako naveden sadržaj indiciran brojem poglavљa (*fasl*) ili odjeljaka (*bāb*) koji su u nekim rukopisima istaknuti mastilom posebne boje, što je imalo svoje opravdanje u činjenici da se korisnik rukopisa obično želi da upozna sa onim što djelo sadrži, prije nego se posveti čitanju teksta.

KRAJ RUKOPISA (KOLOFON)

Kraj islamskog rukopisa sadrži niz podataka posebno značajnih za njegovu identifikaciju, a time i za katalaški opis. U njemu se obično navodi ime prepisivača, vrijeme i mjesto prepisa. Rukopis može sadržavati sve ove pobrojane elemente, čak i ime autora djela, može neke elemente ispuštiti, a često se desi da se na kraju teksta ne navede ni jedan od ovih podataka. U slučaju navođenja datuma praksa je da se ponekad datum navede u

skraćenoj formi, što predstavlja dodatni problem pri određivanju datuma kada je pisanje rukopisa dovršeno.

OPIS SADRŽAJA

Važnost sadržaja rukopisa ne treba posebno naglašavati, to u stvari dolazi u prvi plan s obzirom na činjenicu da je rukopis knjiga, a svaku knjigu knjigom prije svega čini tekst.

MARGINE I GLOSE

Bio je običaj prepisivača islamskih rukopisa da ostave margine na sve četiri strane lista, a njihova širina je ovisila od formata lista, pri čemu su, saobrazno većem formatu, rukopisi imali i širinu margine.

Vremenom se ustalila praksa da korisnici rukopisa dopisuju svoje komentare i bilješke na marginama, koji su mogli, a nisu morali biti u vezi sa tekstrom. U svakom slučaju, to je rukopisu davalo kvalitet otvorene knjige, koja se po volji mogla dopisivati, ili se na njegovim ivicama mogla pisati nova knjiga što unosi novu dimenziju poslu njegove bibliografske obrade.

Ovo je imalo utjecaja na stariju praksu u islamskom svijetu da se jedno ili više djela štampaju na marginama nekog djela sa kojim sadržajno ponekad nisu morali biti ni u kakvoj srodnosti. Također je bila praksa da se komentar i komentirano djelo pišu u kontinuiranom tekstu, pri čemu je tekst komentiranog djela obično nadvlačen ili podvlačen crvenom linijom.

ISPRAVKE I DOPUNE

Ako bi se desilo da prepisivač pogriješi, imao je običaj da tu grešku izbriše i da preko izbrisanih mjeseta napiše ispravku, ili pak da pogrešno napisanu riječ precrtava i da ispravljeni tekst dopiše u prostoru koji slijedi. Ako bi pak otkrio pogrešku poslije završene strane ili rukopisa kao cjeline, onda bi iznad prekrižene greške dopisao tekst, dok bi ispuštenu riječ unosio na odgovarajuće mjesto ako je bilo prostora.

U protivnom, riječ bi se dopisivala na margini, a tankom linijom vezala sa mjestom gdje treba da se nalazi.

RECENZIJA I PARAFRAZA

Recenzija, adaptacija, ili parafraza nekog djela biće u opisu navedena pod imenom ličnosti koja je djelo parafrasirala ili priredila preradu osnovnog djela.

Ako pak nije poznato ime osobe koja je parafrasirala adaptaciju, ili pre-

radu originalnog djela glavna odrednica je pod naslovom. Ako je komentirano djelo na margini, a komentar se javlja na središnjem dijelu strane lista, komentar treba tretirati kao glavno djelo, a komentarisano djelo kao sporedno.

Sve zapise u rukopisu treba, pri svakom ekstenzivnijem opisu, identifikovati i razriješiti, a to se odnosi i na istina dosta rijetke tekstove pisane tajnopisom.

VLASNICI I ČITAOCI

Često na početku ili na margini rukopisa nalazi se zapis da je dotična knjiga bila uvakufljena za određenu džamiju, ili medresu, ili da joj je neko bio vlasnik sa datumom kada je ona u tom posjedu bila.

Uporedno sa zapisima ovakve vrste, nailzaimo na prisustvo vlasničkih pečata, koji kao svojevrsna umjetničko-historijska tekovina nisu do sada privukli pažnju istraživača koju zaslužuju. Prisustvo velikog broja ovih pečata na orientalnim rukopisima u našoj zemlji su svjedočanstvo o praksi posjedovanja privatnih i vakufske biblioteka u prošlosti.

Ovi pečati se u postupku katalogizacije posebno evidentiraju, pri čemu se na odgovarajući način skreće pažnja na one koji zaslužuju dodatna i eventualno detaljnija istraživanja. Dešifrovanje i izdavanje ovih pečata trebalo bi biti predmet posebne monografske obrade u budućnosti.

U zapisima na rukopisima susrećemo i podatke o njihovom korištenju kao udžbenika u procesu obrazovanja, na osnovi čega bi se mogli utvrditi odnosi koji su u procesu obrazovanja vladali između profesora i njihovih učenika.

MJESTO NASTANKA RUKOPISA

Mjesto nastanka rukopisa obično se saznaje iz kolofona i ono je veoma važan bibliografski podatak. Iako je većina rukopisa nastajala u poznatim kulturnim i naučnim centrima islamskog svijeta, ponekad susrećemo rukopise koji vode porijeklo iz lokaliteta koje danas nije lako identifikovati. Za njihovu identifikaciju moramo pribjeći referencijalnim izvorima, među kojima su nezamjenjivi geografski rječnici, kakav je, na primjer za stariju stoljeća „Mu'gam al-buldan“ Yaquta al-Hamawiaya“, a za osmanski period „Qamus al-a'lam“ Šemsuddina Samija Frašerija i drugi.

Ako rukopis (obično u kolofonu) sadrži indikaciju mjesta u kome je prepisan, to se, kao važan podatak, navodi u katalogu, a ako taj podatak nije naveden, treba se potruditi da se utvrdi na osnovi drugih dostupnih mogućnosti.

VRIJEME NASTANKA RUKOPISA - DATIRANJE

I ovaj podatak kao i podatak o mjestu nastanka rukopisa obično je sadržan u kolofonu. Ako pak taj podatak nije naveden, određuje se na osnovi drugih činjenica (forma pisma, vodeni znakovi i sl.) Naravno ovi drugi postupci biće primijenjeni ako nismo u stanju utvrditi vrijeme nastanka rukopisa na bazi dostupnih referencijalnih izvora. Mišljenje da papir, proizveden na Istoku, nije sadržavao vodene znakove, ne lišava nas obaveze da se koristimo dostignutim rezultatima filigranologije, poogotovo kada se ima u vidu da je veliki dio svojih potreba za papirom Osmansko Carstvo zadovoljavalo uvozom iz talijanskih gradova ili gradova pod Austro-Ugarskom.

Potrebno je u katalogu navesti dan, mjesec i godinu prepisa, ukoliko su nesumnjivo utvrđeni. Godina po evropskom računanju vremena stavlja se poslije godine po hidrži.

Datumi se preračunavaju pomoću hronoloških tablica, od kojih je jedan primjerak štampan i u Sarajevu.

FOLIJACIJA

Folijacija arapskih rukopisa nije bila uobičajena sve do otprilike kraja 5. stoljeća po hidrži. Prvobitni način folijacije koji je služio za zaštitu kontinuiteta teksta bio je da se prva riječ narednog lista ispiše u lijevom donjem uglu prethodne strane. Ta praksa poznata je kao „*at-ta'qibāt*“. Kasnije je u praksi ušlo navođenje redoslijeda broja listova, a ne strana. Obradivač rukopisa treba da sam izvrši folijaciju listova (a ne stranica) i to svakako običnom grafitnom olovkom, ukoliko u rukopisu redni brojevi listova nisu navedeni.

PISMO

Arapski rukopis, kao i svaki drugi pisani spomenik, ima svoje potpuno značenje tek kada nam pode za rukom da ga dešifrujemo. To je posebno značajno s obzirom na veliki broj različitih vrsta pisma na kojima su nastali islamski rukopisi. Ovim se bavi posebna grana pomoćnih historijskih nauka - paleografija.

Za razliku od latinske paleografije, koja ima dugu tradiciju, islamska paleografija je novijeg datuma i može se vremenski locirati u drugu polovicu 19. stoljeća. Svoj doprinos njenom razvoju dali su između ostalih Dc Saci, W. Wright, Karabacek, A. Grohmann, a u novije vrijeme privukla je pažnju i nekih naših istraživača, među kojima je od posebne važnosti djelo T. Muftića o arapskom pismu. Na polju islamske epigrafike treba istaći rad

Mehmeda Mujezinovića, sa tri knjige pod zajedničkim naslovom „Izamska epigrafika na tlu Bosne i Hercegovine.“

Pismo svakog rukopisa treba brižljivo ispitati, a rezultati do kojih se tim ispitivanjem dode saopštavaju se u opisu samo toliko koliko je potrebno da se stekne jasna predodžba o tipu i karakteru pisma (nash, ta'liq, nash -ta'liq, sulus, riq'a, al-magribi). Pored osnovnog određenja o tipu pisma u paleografskom smislu, ističu se ona obilježja na osnovi kojih se rukopis može smjestiti u svoj hronološki i geografski okvir.

ILUMINACIJA - ILUSTRACIJA - POZLATA

Iluminacije - ilustracije u arapskim rukopisima javljaju se u tri osnovna vida:

- 1) Iluminacija sa kaligrafijom sa umjetničkim pretenzijama,
- 2) Ilustracija u znanstvenim rukopisima (medicinskim, farmakološkim, botaničkim, geografskim, astronomskim i matematičkim),
- 3) Pozlata u rukopisima i povezima.

Praksa ilustriranja arapskih rukopisa ustalila se u drugom stoljeću po hidžri i crpila je svoju prvobitnu inspiraciju iz grčkih i perzijskih izvora.

Bilo je uobičajeno da se ilustriranje vrši nakon što je završeno pisanje teksta, a pri tome prepisivač nije uvijek morao biti i ilustrator teksta. To je vidljivo ponekad iz samih rukopisa, u kojima se povremeno nailazi na ilustracije veće ili manje od dodijeljenog im prostora ili ih uopće nema jer ilustrator nije stigao da obavi svoj dio posla.

Ilustracije su blisko odražavale sadržaj knjige koju su ukrašavale. Tako su knjige iz farmakologije sadržavale ilustracije ljekovitog bilja, medicinske knjige su donosile crteže sa anatomske predstavama ljudskog tijela, dok astronomski i astrološki spisi sadrže predodžbe planeta i astroloških znakova zodijaka. U velikom broju dosadašnjih bibliografskih opisa rukopisa ovaj elemenat bio je najčešće izostavljan. Iluminacija se čak i ne registruje, ili se u najboljem slučaju samo navodi podatak da je rukopis lijepo ukrašen. Vremenom, međutim, došlo se do spoznaje da iluminacija mora biti predmet posebne historijsko-umjetničke obrade, što je moralo utjecati i na njeno češće prisustvo u bibliografskim opisima. Kod nas, osim rada Z. Janc i nekoliko kraćih priloga drugih autora (I. Rizvić), nemamo na raspolaganju radove koji bi se na nivou monografija bavili pitanjima kaligrafije i iluminiranosti islamskih rukopisa, a pogotovo nemamo takvih koji bi se bavili obradom ilustracija u sačuvanim prirodoslovnim i egzaktno-naučnim rukopisima.

Prema tome, ilustrativni materijal obavezno se evidentira u kataloškom opisu, a obim opisa ovisiće o svrsi kataloga.

POVEZ

Povez rukopisne knjige, kao važan elemenat njenog fizičkog svojstva, pored utilitarne (da služi za zaštitu teksta) imao je i umjetničku funkciju. Za sada, izuzev rada *H. Kreševljakovića* o mudžellitima i nekoliko priloga Z. Janc nemamo posebnih studija na temu islamskih poveza u jugoslavenskim kolekcijama. Na tom polju ostaje da se mnogo toga uradi, kako na izučavanju tako i na prezervaciji i restauraciji sačuvanih primjeraka u našoj zemlji. Ako poveza nema, onda se to i konstatuje u opisu, dok se u slučaju da je povez oštećen navodi priroda oštećenja. Pri tome se posebna pažnja obraća na materijal koji je korišten za podlogu, zatim na materijal samog uveza, a posebno na ornamente utisнуте u koži.

Ovi elementi, pored dekorativne funkcije, često mogu da nam pomognu pri geografskom i kronološkom „lociranju“ rukopisa, jer je poznato da se umjetnost poveza mijenjala u zavisnosti od vremena i mesta nastanka.

Obrađivač će nastojati da datira povez i u opisu obavezno navede da li je povez iz vremena nastanka rukopisa ili je možda kasnijeg datuma. Ima slučajeva da su неки povezi stariji od rukopisa koji su u njih uvezani, iako je ta pojava prilično rijetka.

HISTORIJAT

Historijat rukopisa, dat inače u sažetom vidu, prezentira se na osnovi podatak iz samog rukopisa i eventualno iz drugih rukopisa i dokumenata, kao i na osnovi inventara, odnosno arheografskih podataka same zbirke.

Izlaganje je kronološko i treba da prikaže sudbinu rukopisa od vremena njegova nastanka do vremena opisa. Ako nema podataka te vrste onda se to u opisu navede.

U kataloškim opisima islamskih rukopisa navođenja ovog elementa opisa - ako ga je bilo - svodio se na kratku napomenu o tome da je rukopis kupljen od Bašeskije, na primjer, ili nekog drugog antikvara, uz spomen godine kada se to desilo.

Ubuduće će se ovom elementu morati pokloniti više pažnje, uključujući i geografsko porijeklo rukopisa, kao što je urađeno u Katalogu D. Kinga za kolekciju Egipatske nacionalne biblioteke.

ZAŠTITA

Učenjaci su kroz praksu došli do saznanja da je najpovoljnija fizička sredina za rukopise ona koja obezbeđuje temperaturu koja ne prelazi 16 - 21 °C, a vlažnosat da ne prelazi 55%.

Rukopisi traže da budu povremeno čišćeni od prašine, a posebnu pažnju treba posvetiti njihovoj bakteriološkoj zaštiti. Svi važniji rukopisi jedne zbirke treba da budu snimljeni na mikrofilm koje onda treba koristiti umjesto originala.

Zaključak

Ovo što je naviše navedeno treba shvatiti kao prilog diskusiji jednog stručnog pitanja u čijem rasvjetljavanju bi učešće drugih autora bilo svakako dobrodošlo.

LITERATURA

KATALOGIZACIJA

- 'Abd al-Hadi, Muhammad Fathi: *al-Fahrasa al-mawdu'iya. Dirasa fi ru'us al-mawdu'at*. Al-Qahira: Maktaba garib, 1985. 211s.
- Ibid.: *al-Madhal ila ilm al-fahrasa li-l-kutub fi-l-maktabat, al-Fahrasa wa-t-tasnif*, Al-Qahira: Aš-Ša'b, 1399/1979. 260 s.
- *Anglo-American Cataloguing Rules*. Ed. by M. Gorman and P.W. Winker. Second edition. Chicago: American Library Association., Ottawa: Canadian Library Association. Third printing 1985.
- Str. 110-124: „Manuscripts (Including manuscript collections)“.
- Atyam, Mahmud Ahmad (prev.): *Qawa'id al-fahrasa al-Anglu-Amiriya*. at-tab'a at-taniya, Amman: Gam'iya al-maktabat al-urduniya, 1983.
- Ibid. (prev): *At-Taqnin ad-dawli li-l-wasf al-bibliyografi li-l-kutub*. Tunis; 1982.
- Arapski prijevod ISBDM-a.
- Babović, Mirjana; S. Jančić: *Alfabetski katalog monografskih publikacija*, (Izrada i formiranje). Beograd: Narodna biblioteka Srbije, 1985. 232 s.
- Bogdanović, D.: „Metod opisa rukopisa u Arheografskom odjeljenju Narodne biblioteke u Beogradu“. *Bibliotekar*, 1968, XX, 5. str. 326 - 390.
- Butina, K.I., V.B. Kobrin: „Rukopisnaja kniga v bibliotekce i muzeec (k metodike opisanija i hranenija)“. *Trudi VII, Gosudarstvenaja biblioteka SSSR imeni V.I.Lenina*, Moskova, 1963, str. 54-79.
- Društvo bibliotekara Srbije: *Pravila za katalogizaciju*; Beograd, 1957. posebno str. 61-63.
- *Edinie pravila opisanija proizvedenij dlya bibliotcnyh katalogov. Dopolnenije k častjam 1 i 2. Opisanije knig i periodičeskikh izdanij na jazikah narodov Azii i Afriki*. Moskva, 1969, 292 s.

- Al-Gamil, Aysar 'Abd al-Galil: *Fahras mawdu'i bi-l-kutub al-mawguda fi maktaba markaz ihy'a at-turat al-'ilmi al-'arabi*. Bagdad, 1984.
- Glumac, D.: *Predmetni katalog u biblioteci opšteg tipa*. Beograd: Narodna biblioteka Srbije, 198. 139 s.
- Futufi, Miri Abudi: *Fahrasa al-mahtut al-'arabi*. Bagdad: Dar ar-rašid li-n-našr, 1980, 176 s.
- Halidov, Anas Bakievič: *Arabskie rukopisi i arabskaja rukopisnaja tradicija*. Moskva: Izdatelstvo „Nauka“, 1985. 303 s.
- Grozdanić, S.: „Pisana riječ na orijentalnim jezicima i alhamijado.“ Str. 85 - 140 u: *Pisana riječ u Bosni i Hercegovini = Th written word in Bosnia and Herzegovina*. Sarajevo: Veselin Masleša, 1982.
- Hamdy, N.: „Cataloging and Classifying Arabic Materials.“ Str. 268 - 296 u: *Cataloging and Classification of Non-Western Material. Concerns, Uses and Practices*. Ed. bz M. M. Aman. London: Mansell, 1980. 368 s.
- Halifa, Ša'ban 'Abd al-Aziz: *Qa'ime ar-ru'us al-mawdu'at al-kubra. al-mugallid al-awwal*. Ar-Riyad: Dar al-murih li-n-našr, 1405/1985.
- Hepworth, Ph.: *Archives and manuscripts in libraries*. London: The Library Association, 1958.
- *Instrukcija po opisanju knig na jecikah stran Zarubežnogo vostoka*. Moskva: Gosudarstvennaja ordena Lenina biblioteka SSSR imeni V.I.Lenina, 1960.
- Jovanović, J.: „Katalog inkunabula biblioteka Akademije nauka SSSR. *Bibliotekarstvo*, 1964, X, 4, str. 9-100.
- Kummerer, E.: *Zur Katalogisierung der arabischen und nach arabische Weise gebildeten (Turkischen, Persischen usw.) Namen*. Köln, 1955.
- *Library of Congress Subject Headings*. I-II. Washington: Library of Congress. Subject Cataloging Division, Processing Services. 1980. „Islam and Science“ Vol. I, str. 1139.
- ISBD(A): Međunarodni standardni bibliografski opis starih monografiskih publikacija *Bibliotekar*, 1985, XXXVII; 1-3, str. 101-200.
- Al-Mnaggid, Salah ad-Din: *Qawa'id tahqiq al-mahtutat*. Bayrut: Dar al-kitab al-gadid, 1982.
- Narodna i univerzitetska biblioteka u Sarajevu: „Pravilnik za obradu rukopisa.“ *Bibliotekarstvo*, 1963, 2, str. 99-105.
- Popović, E.: *Stručni katalog*. Beograd: Narodna biblioteka Srbije, 1982. (VIII), 87 s.
- Reingold, N.: „Subject analysis and description of manuscript collections“, *Isis*, 1962, 53, 53 - 1, 171, p. 106-112.

- Sellheim, R.: „The Cataloguing of Arabic Manuscripts as a Literary Problem“, *Oriens*, 1974, 23-24, str. 306-311.
- *Tabellen fur die Umschrift nichtlateinsischen Schriften in die Buchstaben der lateinischen Schrift. Tabelle 2.* Munchen; Verein Deutscher Bibliothekare, 1976.
- Aš-Šaniti, Mahmud: *Qawa'id al-fahrasa al-wasfiya li-l-maktaba al-'arabiya*, Al-Qahira: Al-Maktaba Al-'arabiya, 1964.
- Tsybulsky, V.V.: *Calendars of Middle East countries. Conversion tables and Explanatory NOtes.* Moskow: Nauka, 1979.
- Tibbets, G.R.: „The Cataloging of Arabic Books.“ *The Library Quarterly*, 1959, 29, 2, str. 113-132.
- Voigt, W.: *Katalogisierung der orientalischen Handschriften in Deutschland, 1957/58;* Westdeutsche Bibliothek, Marburg (ehem. Preussische Staatsbibliothek), Jahrsbericht.
- Verona, E.: *Pravilnik i priručnik za izradu abecednih kataloga. Prvij dio: Odrednice i redalice.* Zagreb: Društvo bibliotekara Hrvatske, 1970. Str. 223-28.
- Wagner, E.: *Regeln fur die Alphabetische Katalogisierung von Druckschriften in den Islamischen Sprachen.* Wieasbaden: O. Harrassowitz, 1961. 73 s.
- Wilson, W.J.: „Manuscript Cataloguing.“ *Traditio*, 1956, XII; str. 457-555.
- Živković, J.: *Stručni Katalog. Izvod iz Univerzalne decimalne klasifikacije.* Zagreb: Matica Hrvatska, 1968. 167 s.

LITERATURA ZA UTVRDIVANJE FORME IMENA

- 'Abd al-Hadi, Muhammad Fathi: *Ad-Dabt al-istinadi li-l-asma' al-'arabiya.* - *Al-Magllaal-'arabiyyali-l-ma'lumat*, 1985, 6, 2, str. 25-45.
- Aman, Muhammad Amuhammad: *Analysis of terminology, form and structure of subject headings in Arabic literature and formulation of the rules for Arabic subject headings.*
- Doktorska disertacija branjena na University of Pittsburgh, 1968.
- Ibid.: *Arab States Author Headings.* New York: St. John's University Press, 1973.
- Anderson, M.F.: The alphatization of Islamic names.-*Indexer*, 1971, 7,3. str. ?
- American Library Association: *Anglo-American Cataloging Rules.* Prepared by ALA etc., Edited by M. Gorman and P.W. Winkler. Second

edition. Chicago: ALA., Otawa: CLA, 1978. „Special Rules for names in certain languages“, str. 381-84.

- 'Awda, Abu-l-Futuh Hamid: *Gadawil tarqim asma' al-mu'allifin al-'arab fi-l-maktabat*. - Al-Qahira: Dar al-kitab al-'arabi li-t-tiba'a wa-n-našr, 1967.

- Babinger, Franz: *Die Geschichtsschreiber der Osmanen und ihre Werke. Mit einem Anhang, Osmanische Zeitrechnung von Joachim Mayr*. - Leipzig: O. Harrassowitz, 1927.

- Behn, W.; P. Greig: „*Islamic filing*“. *The Indexer*, 1974, 9. (?&

- Bonebakker, S., J. Hayes: „*The Onomasticon Arabicum*.“ *Middle East Studies Association Bulletin*, 1986, 20, str. 13-21.

- Caetani, Leone: *Onomasticon Arabicum...: Compilato per cura di Leone Caetani i Giuseppe Gabrieli*. - Roma: Casa editrice italiana, 1915.

- *The Encyclopaedia of Islam*. Prepared by a number of leading orientalists. New edition. Edited by an editorial committee consisting of H:A.R. Gibb... (et al.) Leiden: E.J: Brill, 1960-.

- Eilts, John A.: „*Draft: Protocol on the Formulation of Arabic Personal Name Headings*. *Middle East Librarians Association Notes*, 1982, 25.

- Ferahian, Salwa: Standardization, the essence of formulating Arabic personal name headings. - *Middle East Librarians Association Notes*, 1983, 30, str. 3-20.

- Al-Higrasi, Sa'ad Muhammad: Taqrir 'an al-hutuwat allati tammat fi-idād al-qaima al-muwahhadā li-madahil asma'i-l-mu'allifin al-'arab bi-stihdam al-hisab al-alaktruni.“ *Al-Mu'tamar at-tani li-l-i'dad al-bibliyugrafi li-l-kitabal-'arabi*. Bagdad, 1979.

- Halifa, Ša'ban 'Abdal'aziz: Al-Madahil wa muškilatuha fi-fahrasa al-kitab al-'arabi. *Magalla al-maktabat wa-l-ma'lumat al-'arabiya*, 1985, 5, 2, str. 5-16.

- Janković, S.: „*Transkripcija arapskih riječi i teksta*“, *Bibliotekarstvo*, VI (1960&), 3, str. 1-43.

- Ibid: „*Imena i nazivi iz arapskog*“. Str. 9-73 u: *Pravopisne teme IV. Transkripcija i adaptacija stranih imena*. Sarajevo: Institut za jezik i književnost, 1980.

- Al-Mahasini, Sama' Zaki: Mukawwinat al-ism al-'arabi al-qadim, wa-l-hadit. *Al-Magalla al-'arabiyyali-l-ma'lumat*, 1986, 7, 2, str. 35-42.

- *Names of persons: National Usages for Entry in catalogues*. Compiled by the IFLA International Office for UBC. 3rd ed. London: The Office, 1977.

- As-Suwaydan, Nasir Muhammad, Muhsin al-'Arini: *Mcdahil al-*

mu'allifin wa-l-'a'lam al-'arab. Ar-Riyad, 1980, 642 s. Do sada najobimnija lista imena arapskih autora i poznatih ličnosti za unošenje u katalog.

- *Philologiae Turcicae Fundamenta...* Una cum praestatinbus Turcologis ediderunt Jean Deny... (el.al.) Aquis Mattiacis: Steiner, 1959-
- Prašo, Seid: - „Turska imena u alfabetском каталогу“. *Bibliotckarstvo*, 1963, 10, 4, str. 73-78.
- Aš-Šaniti, Mahmud: *Madahil al-mu'allifin al-'arab al-Qudama'hatta'amm 1215 H.* (1961). 112 s.
- Aš-Šarif, 'Abdallah: „Muškilat fahrasa 'asma' al-mu'allifin al-'arab wa muqtarahatli-hululiha“. - *al-Magallaal-'arabiyal-i-ma'lumat*, 1986, 7, 2, str. 43-51.
- Tanasković, Darko: „Onomsaticon Arabicum - projekat budućnosti arabistike“. *Analji GHB*, 1976, IV, str. 49-55.
- Verona, E.: *Pravilnik i priručnik za izradbu abecednih kataloga*. *Prvi dio. Odrednice i redalice*. Zagreb: Društvo bibliotekara Hrvatske, 1970. 475 p.
„Imena neevropskog tipa“ str. 22344-228.
- Wagner, E.: *Regeln für Alphabetische Katalogisierung von Druckschriften in den islamischen Sprachen*. - Wiesbaden: O: Harrasowitz, 196 str.
- Zawiya, L.: „Arabic cataloging: a criticism of the present rules“, *Library Resources and technical services*, 1957, I, str. 31-35.
- Kahhala, 'Umar Rida: *Mu'gamal-mu'allifin*. 1-15. Dimašq, 1957-61.

KLASIFIKACIJA

- 'Abd aš-Šafi'i, Hasan: *Al-T'dad al-fanni li-l-kutub fi-l-maktabat: al-Fahrasa wa-t-tasnif*. Al-Qahira: Matabi' dar aš-ša'b, 1399 (1979). 181 str.
- Al-'Aš, Yusuf: *Tasnif al-'ulum wa-l-ma'arif...* Dimašq: Magma'al-luga al-'arabiya bi-dimašq, 1400 (1979).
- 'Abu an-Nur, 'Abdulwahab: *At-TAsnif al-bibliografi li-'ulum ad-din al-islami*. Al-Qahira: Dar at-taqafa li-t-tib'a wa-n-našr, 1973.
- Ibid.: *at-Tasnif li-agrad istirga' al-ma'lumat*. Al-Qahira: Al-Munazama al-'arabiya li-t-tarbiya wa-t-taqafa wa-l-'ulum, 1977.
- Ibid.: *al-Hitta al-'arabiya li-t-tasnif bayna Mu'tamarayn* ar-Riyad 1393/1973 wa Bagdad 1395/1975. Ar-Riyad: Dar al-'ulum, 1398 (1978).
- 'Atiya, Ahmad 'Abdulhalim: „al-Usus al-falsafiya li-tasnif al-'ulum 'inda-l-'arab“. *Magallaal-maktabat wa-l-ma'lumat-al-'arabiya*, 1405 (1984), 4, 4, str. 44-88.

- Badr, Ahmad; Muhammad Fathi 'Abdulhadi: *at-Tasnif: Falsafatuhu wa tarihu*... Al-Kuwayt: Wikala al-matbu'at, (b.d.), 267 str.
- Al-Banhawi, Muhammad Amin: *at-Tasnif al-'amali li-l-maktabat*. Al-Qahira: al-'Arabi li-n-našr wa-t-tawzi'. (1981), 158 s.
- Bilek, Mirjana: „Klasifikacija nauka“. *Bibliotekarstvo* (1984), XXX, str. 15-27.
- Dagir, Yusuf 'As'ad: *Dalil al-'a'rab fi-l-kutub wa fann al-makatib*. Bayrut, 1947.
- Dewey, Melvil: *at-Tasnif al-'ašri*. Targama Fu'ad Isma'il Fahmi. ar-Riyad, 1399/1979.
- *Dewey Decimal Classification and Relative Index. I-III*. Devised by Melvil Dewey. Edition 19. Edited under the direction of B.A.Custer. Albany, N.Y.: Forest Press, 1979. Vol. I: *INtroduction tables*; Vol. II: *Schedules*; Vol. III: *Relative index*.
- Al-Gam'iya al-misriya li-l-wata', ig wa-l-maktabat: *Mūgaz al-tasnīf al-'ašri, al-gadawil*. Targama wa ta'dil Mahmud aš-Šaniti wa Ahmad Kabiš. Al-Qahira, 1960.
- Fahmi, Fu'ad Isma'il: *Tasnif Dewey al-'ašri bayna an-nazariya wa-t-tatbiq*. ar-Riyad: Dar al-murih, 1982. 400 str.
- Grubačić, Kosta: „Klasifikacija nauka i klasifikacija knjiga.“ *Bibliotekarstvo*, 1963, IX, 2, 3, 4.
- Al-Hadidi, Halid: *At-taqsim al-'ašri wa tatbiqahu fi-l-maktaba. al-'arabiya*. Al-Qahira: Matba'a dar aš-šarq, 1949.
- Hamarne, Sami Halef: „Masa'ib naql wa hifz at-turat al-'ilmi al-'arabi“. *Awraq* (Madrid 1980) 35, str. 23-41.
- *Falsafat' ilm tasnif al-kutub wa madhal li-falsafat al'ulum*. Al-Qahira: Maktaba an-nahda al-'arabiya, 1969.
- Mikačić, Mira: *Klasifikacija znanosti: Sistematski prikaz glavnih problema i suvremenih podjela u teoriji i primjeni*. (Magistarski rad). Zagreb: Prirodno-matematički fakultet, 1970. 267 str.
- Popović, Emil: Stručni katalog. Beograd: Naqrodnna biblioteka Srbije. 1982. 87 str.
- Ar-Rifa', Anwar: „Tasnif al-kutub al-'arabi“. str. 245-61 u: *al-Halqa ad-dirasiyali-l-hadamatal-maktabiya... Dimšq*: Wizara at-ta'lim al-'ali, 1392 (1972).
- Sardar, Ziauddin: *Islam: Outline of a classification scheme*. London: Olive Bingley., Munich, New York, Paris: K.G.Saur, 1979.
- Sayers, Berwick: *A Manual of Classification for librarians*. Revised by

Arthur Maltby. London: Andre Deutsch, 1970. 404 str.

- As-Suwaydan, Nasir Muhammad: *at-Tasnif fi-l-maktabat al-'arabiya*. ar-Riyad: Dar al-murih, 1402 (1982). 170 str.
- Tibbets, G.R.: The Classification of Arabic Books. *The Library quarterly*, (1959), 29, 4, str. 174-198.
- di Trazi, Filib: *Iršad al-a'rab fi tansik al-kutub wa-l-makatib*. Bayrut, 1976.
- *Univerzalna decimalna klasifikacija. Prvo srpskohrvatsko srednje izdanje. Fid 473, 5, Matematika, Prirodne nauke*. Beograd: Jugoslovenski centar za tehničku i naučnu dokumentaciju, 1974.
- Žuljević, Emir: *Bibliotečki klasifikacioni sistemi i teorija informacija*. (Doktorska disertacija). Sarajevo: Filozofski fakultet, 1984.

POVEZI I VODENI ZNACI U VEZI SA RUKOPISIMA

- Briquet, Ch. M: *Les filigranes. I-IV*. Leipzig 1923.
- Eineder, G.: *The Ancient Paper-mills of the former Austro-Hungarian Empire and their Watermarks*. Hilversum, 1960. (period XVI-XIX v.) (Monum. Chartae pap. VIII).
- Gratyl, E., K:A.C.Creswell, R. Ettinghausen: „Bibliographie der islamischen Einbandkunst 1871. bis 1956“. *Ars Orientalis*, II; 1956. str. 519-540.
- Haldane, D.: *Islamic Bookbindings in the Victoria nad Albert Museum*. London: World of Islam Festival Trust in association with the Victoria and Albert Museum, 1983. 205 str.
- Heawood, E.: *Watermarks*. Hilversum, 1950. (za period XVII-XVIII v.) (Monumenta Chartae papyraceae I&.
- Janc, Zagorka: *Islamski rukopisi iz jugoslovenskih kolekcija*. Beograd: Muzej primenjene umetnosti, 1956. 50 s. + 20 tabli.
- Ibid.: „Islamski povezi u jugoslovenskim zbirkama“. *Muzej primenjene umetnosti, Zbornik*. 2, 1956. str. 61-77.
- Ibid.: *Islamska minijatura*. Beograd: Prosveta, 1986. 136 str.
- Labbarre, E.J.: *Dictionary and Encyclopaedia of Paper and Papermaking*. 2nd. ed. London; Toronto: Oxford University Press, 1952.
- Loubier, H.: *Der Bucheinband von seinem Anfang bis zum 18. Jahrhunderts*. Leipzig, 1926.
- Mošin, VI.: „Filigranologija kao pomoćna historijska nauka“. *Zbornik Historijskog instituta JAZU*, I; 1954, str. 25-93.
- Nikolaeve, Vsevold: *Watermarks of the Medival Ottoman Documents*

in Bulgarian Libraries. Volume I. Sofia: Bulgarian Academy of Sciences, 1954. (ya period XV-XIX v.)

- Pedersen, J.: *The Arabic Book*. Tr. by G. French. Princeton: Princeton University Press, 1984. 175 p.

- Al-Qusayki, I'timad: *Fann at-taglid 'inda'l-muslimin*. Bagdad: Al-Mu'sasa al-'ammala'l-atar wa-t-turat, 1979.

- Rizvić, Ismet: „Iluminirani rukopisi u Gazi Husrev-begovoj biblioteci“. *Anali GHB*, 1972, I, str. 75-90.

- Weisweiler, M.: *Der islamische Bucheinband des Mittelalters nach Handschriften aus Deutschlandischen und Türkischen Bibliotheken*. Wiesbaden, 1962. (Beiträge zum Buch - und Bibliothekswesen, Bd. 10).

LITERATURA O RUKOPISIMA KOD NAS

- Bašagić, Safvet beg: Popis orijentalnih rukopisa moje biblioteke. Sarajevo: P.O.: *Glasnik Zemaljskog muzeja u BiH*, 1916, XXVIII, str. 207-290.

- Birnbaum, Eleazar: „Turkish Manuscripts: Cataloguing since 1960. and Manuscripts still uncatalogued. Part 2: Jugoslavia, Bulgaria, Romania, P.O.: *Journal of the American Oriental Society*, 1983, 103, 3, p. 515-532.

- Blašković, J. (red.): *Arabische, Türkische und Persische Handschriften der Universitätsbibliothek in Bratislava*. Bratislava: Die Universitätsbibliothek in Bratislava, 1961. 551 s., 22 tabele

Ovaj katalog sadrži opis rukopisa koji su se nekada nalazili u posjedu Dr. Safvet-bega Bašagića.

- Demirović, H.: „Gazi Husrev-begova biblioteka u Sarajevu“. *Bibliotekarstvo*, 1981, XXVII, str. 65-74.

- Dobrača, K.: „Skriptorij u Foči“. *Anali GHB*, 1972, I, s. 67-74.

- Ibid.: *Gazi Husrevbegova biblioteka u Sarajevu. Katalog arapskih, turskih i perzijskih rukopisa. I-II* Sarajevo: Starještvo Islamske vjerske zajednice, 1963; 1979. Sv. I: XXXII, 607, faksimili, Sv. II: 1047, ^22, XX, tabele.

- Ibid.: „Orijentalni medicinski rukopisi u Gazi Husrevbegovoj biblioteci“. *Anali GHB*, 1982, VII-VIII, str. 57-75.

- Elazar, S., A. Omanić: *Bibliografija medicinskih djela u SR BiH do 1895*. Beograd, Zagreb: Medicinska knjiga, 1984. 497 s. Str. 3-250 „Djela na orijentalnim jezicima“.

- Hadžibajrić, F.: O inventarima knjiga Gazi Husrevbegovc bibliotekе“. *Anali GHB*, 1978, V-VI, str. 55-65.

- Ibid.: „Bejtarname - orijentalne veterinarske knjige“. *Analji GHB*, 1982, VII-VIII, str. 77-88. „Orijentalni veterinarski nazivi bolesti“, str. 83-88.
- Hadžibajrić, F.: „O arhivu Gazi Husrevbegove biblioteke“. *Analji GHB*, 1982, VII-VIII, str. 255-63.
- Ibid.: „Najstariji orijentalni rukopisi iz privremenog inventara Gazi Husrevbegove bibliotcke u Sarajevu“. *Analji GHB*, 1985, XI - XII, str. 69-74.
- Hasandedić, H.: „Muslimanske biblioteke u Mostaru“. *Analji GHB*, 1972, knj. I, str. 107-112.
- Hasandedić, H.: Katalog arapskih, turskih i perzijskih rukopisa. Mostar: Arhiv Hercegovine, Sv. 2. 1977. 330 str.
- Hadžiosmanović, L.: „Nekoliko rukopisa iz orijentalne zbirke Zavičajnog muzeja Hercegovine u Mostaru“. *Analji GHB*, 1978, V-VI, str. 181-185.
- Ibid.: „Nekoliko rukopisa iz orijentalne zbirke Provincijalata hercegovačkih franjevaca u Mostaru“. *Analji GHB*, 1982, VII-VIII, str. 161-176.
- *Istorijski arhiv Sarajeva 1948-1978*. Sarajevo: Istorijski arhiv, 1978. 57 s. Str. 11-18: „Osnovni podaci o građi Turskog perioda“.
- Kreševljaković, H.: *Kratak pregled Hrvatske knjige u Herceg-Bosni od najstarijih vremena do danas*. - Sarajevo: Prva hrvatska tiskara Kramarić i M. Raguz, 1912. 53 str.
- Kovačević, B.: „Arhiv Srpske akademije nauka u Beogradu“. Dodatak IX, *Arhivist*, 1957, 3-4, str. CXCIII-CCXVI. Str. 201-212: „Zbirka turskih, arapskih, perzijskih i drugih orijentalnih rukopisa.“
- Mujezinović, M.: *Gazi Husrevbegova biblioteka u Sarajevu*. Sarajevo: Društvo konzervatora BiH, 1968.
- Ibid.: „Tri stara orijentalna rukopisa u jugoslavenskim zbirkama“. *Analji GHB*, 1978, V-VI, str. 205-214.
- Nakičević, O.: „Rukopisna djela bosansko-hercegovačkih pisaca i mislilaca na orijentalnim jezicima koja se čuvaju u biblioteci Sulejmaniji u Istanbulu“. *Analji GHB*, 1982, VII-VIII, str. 223-239.
- Rizvić, I.: „Iluminirani rukopisi u Gazi Husrev-begovojoj biblioteci“ *Analji GHB*, 1972, I, str. 75-89.
- Šabanović, H.: *Književnost Muslimana BiH na orijentalnim jezicima (Bibliografija)*. Sarajevo: „Svjetlost“, 1973, 726, (1) p. Biografsko-bibliografski leksikon bosansko-hercegovačkih pisaca koji su pisali na istočnočkim jezicima pripremljen na osnovu rukopisnih izvora. Sadrži 139 biografsko-bibliografskih redrednica.

- Šukrić, N.: „Prinove rukopisa u Gazi Husrevbegovoj biblioteci“. *Analji GHB*, 198, VII-VIII, str. 265-71.
- Sokolović, Osman Asaf: „Orijentalne književne starine kod nas“. *Narodna uzdanica, Kalendar za 1940 (19358-1359 po Hidžri)* Godina VIII, str. 229-234.
- Spaho, F.: „Naši narodni nazivi mjeseci u turskim kalendarima iz sedamnaestog vijeka.“ *Glasnik Zemaljskog muzeja BiH*, 1934. XVII.
- Spaho, F.: *Arapski, perzijski i turski rukopisi u Hrvatskih zemaljskih muzeja u Sarajevu*. Sv. I. Sarajevo: Državna tiskara, 1942, IX, 107 str.
- Spaho, F.: „Arhiv Orijentalnog instituta u Sarajevu“. *Prilozi za orijentalnu filologiju*, 1975 (1976), XXV, str. 27-43.
- Trako, S., L. Gazić: „Rukopisna zbirka Orijentalnog instituta u Sarajevu“. *Prilozi za orijentalnu filologiju*, 1975 (1976), XXV, str. 27-43.
- Trako, S.: „Katalog rukopisa iz medicine, farmakologije i higijene u Orijentalnom institutu u Sarajevu“. P.O. iz: *Prilozi za orijentalnu filologiju*, 1982-83, XXXII-XXXIII, str. 199-265.
- Trako, S.: *Katalog perzijskih rukopisa*. Sarajevo: Orijentalni institut, 1986. (Posebna izdanja, XII& Vidi prikaz: L. Hadžiosmanović: „Rukopis i nauka“. Odjek, 1987, XL, 15-16, str. 25).
- Traljić, M.: „Orijentalna rukopisna djela domaćih autora u Narodnoj biblioteci Bosne i Hercegovine“. *Bibliotekarstvo*, 1970 XVI, str. 55-064.
- Ibid.: „Prilog bibliografiji o Gazi Husrev-begovoj biblioteci“. *Analji GHB*, 1972, I, str. 159-160.
- Ibid.: „Korištenje fondova Gazi Husrevbegove biblioteke“. *Analji GHB*, 1972, I, str. 154-159. b1 Ibid.: „Hafizi - kutubi Gazi Husrevbegove bibliotekc. (Prilog hikstoriji bibliotekc). *Analji GHB*, 1978, V-VI, str. 45-54.
- *Vakufname iz Bosne i Hercegovine*. Sarajevo: Orijentalni institut, 1985.
- Ždralović, M.: „Izvori za proučavanje knjižnica arabičkih rukopisa“. *Vjesnik bibliotekara Hrvatske*, 1979-80 (1985), XXI, 1-4, str. 103-120.
- Ibid.: *Arabički rukopisi Orijentalne zbirke Arhiva JAZU. Katalog Izložbe povodom 120. obljetnice osnutka Jugoslovenske akademije znanosti i umjetnosti*. Zagreb: JAZU, 1986.
- Ibid.: *Bosansko-hercegovački prepisivači djela u arabičkim rukopisima*. - Sarajevo: Svjetlost, 1988. 2. knj.

Primjeri opisa rukopisa u štampanim katalozima

1

أرشاد القاصد إلى أسلوب المقادير / Guide à l'usage de celui qui se dirige vers la hut le plus élevé, par Mohammad ibn Idris al-Shāfi'i al-Sakkāhi, écrit en 749 de l'hégire (387-388 de J. C.). Dans cette petite encyclopédie, l'auteur prend brièvement de toutes les questions. Chaque notice est suivie de l'indication des ouvrages qui traitent du sujet. Cet ouvrage a été imprimé à Calcutta, dans le vingt et unième siècle de l'hégire (1855), dans la collection de la Bibliothèque indienne, et traduit en allemand par M. Haarbrücker (Berlin, 1859). Premiers mots de la préface : اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ خَاتَمُ النَّبِيِّنَ حَمْدُهُ لِلَّهِ أَكْبَرُ مُحَمَّدٌ نَّبِيُّهُ وَآلُهُ وَسَلَّمَ

Papiers. 60 feuillets. Hauteur, 23 centimètres; largeur, 15 centimètres et demi. 12 lignes par page. — (Supplément à 165.)

Le chapitre sur les fractions fait partie intégrante du traité d'Abed-î-

De Slane, M. Le Baron: *Catalogue des Manuscrits Arabes de la Bibliothèque Nationale*. Paris: Imprimerie Nationale, 1883. Str. 409.

2

XIV. Astronomija.

النحو

332.

1. Astronomika rasprava o zemaljskoj krugli (globusu) napisao Muhamed el-Hamidi. Okavo počima: Djeli se na uvod i deset odsečka. Pismo nesihaj. Datum prepisa ovako bićeži: امساً في يوم العدد العاشر من شهر جمادى الآخر سنة ١٢٧٣ هـ. تألف لرسالة في ذلك دور على إلسان طلاق المجموع مع نفس رسوبه وقارن لو شئت على قصيدة أو ملائمة. امساً في يوم العدد العاشر من شهر جمادى الآخر سنة ١٢٧٣ هـ. L. 1-7.

2. Optička rasprava o vidu i o predmetima, koje gleda. Od nezpoznata pisca. Okavo počima: دعاء في يوم العدد العاشر من شهر جمادى الآخر سنة ١٢٧٣ هـ. امساً في يوم العدد العاشر من شهر جمادى الآخر سنة ١٢٧٣ هـ. L. 8-9.

S. Bašagić: *Popis orijentalnih rukopisa moje biblioteke*. Sarajevo: Zemaljska štamparija, 1917. str. 80.

ابن القاسم احمد العقيلي
Abu al-Qasim Ahmad al-Iraqi fl. in the 11th Moslem century.

جوانب الحقيقة وبيان طرقها [The Fountains of Truth and the Elucidation of Methods]

Copied A.D. 1274 [A.D. 1858].

Fols. 150; 21.4 x 13.5 cm.; written surface 15.5 x 8.8 cm.; 13. lines to page; on glazed European paper; in naskhi; with catchwords; entries in red.

A work on magic and prestidigitation divided into thirty chapters.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ :

وَقَدْ نَعْلَمُ بِهِ مِنَ الْمَفَاتِحِ وَإِيَّاشِ الْمَرْأَتِ عَلَى :

Colophon :
النَّامُ وَالكِيلُ وَالسَّندُورُ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَمَسْلَمٌ أَمْ مَلِ سَيِّدًا وَجَاهِيَا
عَمَدَ رَاهِيَ وَصَبِيَّهُ وَلَمْ يَمْلِمْ دَبِ الْمَالِيَّ وَلَمْ يَهْبِهَ
وَتَمَالِ الْمَرْجَوْنِ فِي سَمَاءِ الْمَأْمَنِ ۖ ۗ | ذِي الْحِجَةِ ۖ ۗ ۱۲۷۴ | ۱۸۵۸ .

MS in good condition; western binding.

Acquired from Brill, Leyden, A.D. 1900.

Cairo V, p. 348; Bodl. I, 1019, II, 378; Berlin 5567; Rosen 210; Gotha 1274, 20269; Br. Mus. Supp. 784.

Hitti, Ph. et al.: *Descriptive catalogue of the Garret Collection of Arabic-manuscripts*. Princeton: Princeton University Press, 1938. str. 299.

4

309 — TP 120 (JASAN KĀFI AL-AQHISĀM),
UṣūL AL-BIKĀR FI NIẒĀM AL-ĀLĀM

Lederband, mit beschädigten Deckeln ausgestattet. Die Blätter mit Wasserflecken und Fleckenbildung. Der Druckel gerundet.
Vol. II, fol. 1a-150, 12. col., 17. Z. (15 x 8 cm). Papier stark, gelblich und weiss
gefarbt. Unsichtbare Kasten-Markierung auf der Rückseite. Tinte schwach.
Verfassermann Fol. 2b, gesetzter von "Umar ibn Kohtiba (noch Pakrigit
in Sarajevo im J. 1095 H./1684). Der Abschrifteur beklagt sich darüber, dass er keine
Zeit gehabt habe, einen die türkische Übersetzung auszufertigen.

جَاءَ أَبُو نَاصِرٍ قَهْرَارٍ كَمْ السَّنَنِ مُنْتَهِيٌّ

يَدِ شَلِي زَيَادِ كَمْ يَادِشَاءِ حَلَّ اللَّهِ ... سَلَطَانٌ فَارِزٌ مُحَمَّدٌ خَانٌ

جَهَنَّمَ إِلَّا لَهُمْ مَا تَلَكُوا تَلَكُوا ... حَسَنَاتُكُمْ مُؤْمِنَاتٍ ...
لَهُنَّ لِلَّهِ مِنْ شَانٍ وَلَعِنَاتُكُمْ مِنْ شَاءَ هُنَّ ... وَيَدِ فَانَ ... كَمْ الْإِحْسَارِ ... يَدِلِ
لَهُنَّ شَاهِدَتْ سَهَّةَ لَرِيجَ وَالْفَلْقَ فِي ظَاهِرِيَّ ... يَدِلِ

Anfang türkisch:

يَدِ شَلِي زَيَادِ كَمْ يَادِشَاءِ حَلَّ اللَّهِ ... سَلَطَانٌ فَارِزٌ مُحَمَّدٌ خَانٌ

جَهَنَّمَ إِلَّا لَهُمْ مَا تَلَكُوا تَلَكُوا ... حَسَنَاتُكُمْ مُؤْمِنَاتٍ ...
لَهُنَّ لِلَّهِ مِنْ شَانٍ وَلَعِنَاتُكُمْ مِنْ شَاءَ هُنَّ ... وَيَدِ فَانَ ... كَمْ الْإِحْسَارِ ... يَدِلِ

Enthält:

الاصل الاول - بحسب نظام السلطانية امدادها

الثاني - في المشاوره والاسطورة والرؤى والتنبئ

الثالث - في جهود وامداد الامم العرب والتقال وتدبر المسکر

وتصنيفهم

الرابع - في اسباب النافع والعن من الله

الخامس - في اسباب النافع والعن من الله

والذات والمجاهدين والمسافرين وصل الله هن ... والحمد لله رب العالمين

Boekdet im J. 1004 H. (Dn 'I-highe)

fol. I—II vsc.

Fol. 1a—2b: arabische und türkische Notizen, auch aus Tahjīn al-muākīm und al-Kawāthī al-mu'mīn (GAL G II 387, G 11 147).

Fol. 12—28: arabische und türkische Notizen, geschrieben von verschiedenen Händen, dabei auch einige Verse (Fol. 27a—b), die dem Sultan Sulayman gewidmet sind. Unsicheres Dn 'I-highe.

Fol. 28: Notizca religiösen Charakters und Kürzelte, Fol. 22a vsc.

Fol. 29b: Aufzug des Werkes von M. b. M. al-Isafid Qutbuddin, Mu'allid al-mu'tahhil (vgl. Brockelmann, GAL G II 229, S 11 315).

Jozef Blaškovič : *Arabische, Türkische und Persische Handschriften der Universitätsbibliothek in Bratislava*.

Bratislava: Die Universitätsbibliothek, 1961. str. 231

اشارات للرام من مبارات الادام

612.

1894.

Komentar djelu *al-Fiqh al-akbar*, (v. br. 114,⁴). Napisao Al-*ḥamad b. Ḥasan al-Bayḍā̄ī* (= Bejazić), porijeklom iz Bosne, umro 1098/1686.

Brock. II, 438.¹

Pisac je ovdje sabrao i sredio u jednu cjelnu djelu sa područja akada koja se pripisuju Abu Hanifi: *al-Fiqh al-akbar*, *al-Fiqh al-abṣar*, *er-Riśla*, *Kitāb al-Ālim i al-Wasiyya*, pa ih prokomentarišao. Ovaj komentar dobio je priznanje kao i njegov autor od njegovih učenika savremenika (al-Muqbil: *al-Ālam as-Sāmī*, 6, 255, 283; Zāhid-efendij al-Kawṣārī: *Tabyīn kaḍībi l-muṭafārī*, 19).

حَمَدَ اللَّهُ مَنْ شَيْدَ أَصْوَلَ الدِّينَ بِسِكَنَاتِ كَابِةِ الْبَيْنَ

L. 234; 20 × 12. Ta'līq lijep, čitak. Osnovni tekst podvučen crvenom linijom. Prve dvije stranice obrubljene sa tri tanke crne i jednom širokom zlatnom, a ostale jednom širokom crvenom linijom. Papir bijeli, glat, povez kožni, oštećen, sa otiskom ornamenata na koricama.

Prepis dovršen krajem redžeba 1101/1689.

Na početku ima više zapisâ, među kojima i zapis da je knjiga kupljena za 26 groša; kratka rasprava o slobodnoj volji (الإرادة)، komentar uводу djela *Ḥalabi-Şagır*, pisano sve kasnije nevjesteštim rukopisom, te sadržaj.

Na naslovnoj strani je zapis Hallila, sina Salihova, iz sela Ošanići, sreć Stolač, u kome sam piše da je ovaj rukopis uvačkufo za biblioteku Carevo džamije u Sarajevu, 15. šabanu 1241/1826.

Iz Sehdi-efendijine bibliotike.

K. Dobrača: *Katalog arapskih, turskih i perzijskih rukopisa*. Svezak I. Sarajevo, Gazi Husrevbegova biblioteka, 1963. str.402

رسالة ريحانة الروح في رسم الساعات على مستوى
السطح.

تني الدين محمد ابن معروف البهشتي ، ١٥٨٥/١٩٩٣ .

٢٢ ورقة، الورق ورقين، وصلة بين الاوراق .
١١،٥ × ١٩ سم . ١٥،٥ سم . ١١ سطراً، تاغدة الخط
الحادي .

أوله : بسم الله... يا من أبرزت عن أفق الابداع شعور
المغلو... فجمعت هذه الرسالة من الموارد ... وحيثما ريحانة .
الروح في رسم الساعات على مستوى السطح ونظمتها في مقدمة
ـ زحلة ابراب ...

آخره : الا ان الاستئنا عن ثاني الاجراء يمكن كما سألي في الرسم
واما عصر الاستواء .

انظر : روكлен ، ج ٢ ص ١٣٥٨ ، والملحق رقم ٢ ص ١٤٨٤
كتش الظفر ، عمود . ٩٤٠ .

[مكتبة عيسى اسكندر المعلوف في ١٥ نوزو من ١٩٢٤ ، عدد
[١٤٠٣]

رقم النصيف ٣٥٦ ج A [MS 529.7: I 356] سابقًا رقم ٩٩٦

Y. Hūrī: *al-Maḥrūtāt al-'arabiya al-mawgūda fī maktaba al-gāmi'a al-amīrikiya fī Bayrūt*, Bayrūt, 1985. Str. 271

أنرازى : فخر الدين محمد بن عمر .

نهاية الاعجاز فى دراسة الاعجاز فى علوم البلاغة وبيان الاعجاز .

٢١٩ ص ٢٢ ، سم .

تاریخ النسخ ٧٠٨ هـ .

١ - الموضوع .
٢ - العنوان .

Kataloški listić za rukopise u prijedlogu Hasan 'Abd aš-Šāfi'ija, Al-Qāhira, 1979. Hasan 'Abd aš-Šafī: *Al-I'dada al-fanni li-l-kutub fi-l-maktabat*. Al-Qahira: Dar aš-ša'b, 1979. str. 181.

عنوان المخطوط :	_____
اسم المؤلف :	_____
اول :	_____
آخره :	_____
لوع الخط :	_____
اسم الناشر :	_____
تاریخ النسخ :	_____
عدد الأوراق :	_____
المسخة :	_____
المقادير :	_____
وصف النسخة :	_____
المراجع :	_____
الرقم والفن :	_____

Uzorak kataloškog listića za rukopise u Egipatskoj nacionalnoj biblioteci

Uzorak opisa rukopisa predloženog od strane
Instituta za arapske rukopise 1980. godine

(اسم الكتاب)

(اسم المؤلف)

(الرقم)

اوله:

آخره:

صفحة المخطوطات

عدد الوراق:

القطع:

عدد الاسطر:

مقاييس الكتاب:

نوع الخط:

تاریخ النسخ: سنه بخط في مدينة

Izvor: *Fuṣūl fī al-maḥṭūṭāt. Ma'iad al-maḥṭūṭāt al-'arbiya*, 1980. str. 6

Skraćenice u rukopisima:

ص = اصل	اح = احدهما
ش = شرح	بك = بذلك
يق = يقال	تع = تعالى
ف = فائدة	صلعم = صلى الله عليه وسلم
له = بدله	رض = رضي الله عنه
م = معن، معروف	رح = رحمة الله
صح = صحيح	حص = حاصل
لا يخ = لا يخلو	ح = حذف
هف = هذا خلف	خ = نسخة
مكد = من كل واحد	الخ = الى آخره
ع = موضع - عليه السلام	التس = التسلسل
د = بلد	اه = انتهى
ة = قرية	مع = مرفوع
ج = الجمع - جواب	م = من نوع
س = سؤال	مق = مقصود
جج = جمع الجمع	انم = لا نسلم
عط = عطف	الش = الشارح
عف = عطف	الظ = الظاهر
مط = مطلقا	بط = باطل
انا = انبأنا - اخبرنا	ن = نسخة اخرى
المط = المطلوب	ن ل = نسخة بدل
ثنا = حدثنا	المص = المصنف
ق = القاموس المحيط	

Redoslijed kataloških listića u abecednom nizu

A B C Č Ć D Đ Đ Dž Ĝ E F G Ģ H H Ĥ I J K
Lj M N Nj O P Q R S Š T Ķ U V W Y X Z Z Ž

Vidi i S. Janković: „Transkripcija arapskih riječi i teksta.“ Bibliotekarstvo, 1960, 6, 3, str. 37

Tabela za transkripciju arapskog teksta

Ime slova	Transkripcija (ZDMG)	Oblik slova				Brojna vrijednost
		Samostalni	Početni	Srednji	Krajnji	
الف aħf	aħf	ا	ا	ا	ا	1
باء bā'	bā'	ب	ب	ب	ب	2
تاء tā'	tā'	ت	ت	ت	ت	600
جاء ġā'	ġā'	ج	ج	ج	ج	500
هاء hā'	hā'	ح	ح	ح	ح	3
خاء ḫā'	ḥā'	خ	خ	خ	خ	8
باء bā'	bā'	ب	ب	ب	ب	600
DAL dāl	dāl	د	د	د	د	4
DAL dāl	dāl	ذ	ذ	ذ	ذ	700
زاء zā'	zā'	ز	ز	ز	ز	200
زاء zā'	zā'	ز	ز	ز	ز	7
سين ēn	ēn	س	س	س	س	60
شين īn	īn	ش	ش	ش	ش	300
حاء qād	qād	ص	ص	ص	ص	90
حاء qād	qād	ض	ض	ض	ض	800
طاء tā'	tā'	ط	ط	ط	ط	9
ظاء zā'	zā'	ظ	ظ	ظ	ظ	800
عين 'ain	'ain	ع	ع	ع	ع	70
عين ġain	ġain	غ	غ	غ	غ	1.000
فاء fā'	fā'	ف	ف	ف	ف	80
كاف qāf	qāf	ق	ق	ق	ق	100
كاف kāf	kāf	ك	ك	ك	ك	20
لام lām	lām	ل	ل	ل	ل	30
ميم mīm	mīm	م	م	م	م	40
نون nūn	nūn	ن	ن	ن	ن	80
هاء hā'	hā'	ه	ه	ه	ه	8
واء wāw	wāw	و	و	و	و	8
ياء yā'	yā'	ي	ي	ي	ي	10

Izvor: Teufik Muftić: *Arapsko pismo, razvoj, karakteristike, problematika*. Sarajevo: Orijentalni institut, 1982. Str. 2

Transkripcija arapskih konsonanata i vokala

Konsonanti

Arapsko sl'wo	Naziv	Naučna transkripcija DMG	Praktična transkripcija
ء	hamza	'	-
ب	bā	b	b
ت	tā	t	t
ج	jā	ʃ	s
ڙ	g̡lm	g̡	dž
ه	hā	h	h
ڦ	bā	h	h
د	dāl	d	d
ڏ	dāl	d	z
ر	rā	r	r
ڙ	zā	z	z
س	sīn	s	s
ڙ	šīn	š	š
ض	shd	š	š
ڏ	dād	d	d
ڙ	jā	t	t
ڙ	zā	z	z
ع	'ayn	c	-
غ	g̡ayn	g̡	g
ف	fā	f	f
ڧ	qāf	q	k
ڪ	kāf	k	k
ڻ	lām	l	l
ڻ	mīm	m	m
ڻ	nūn	n	n
ڡ	wāw	w	v
ه	hā	h	h
ي	yā	y	j

Dugi vokali

Arapska grafija	Naučna transkripcija	Praktična transkripcija
ء	aa	a
ء	oo	u
ء	ii	i

Kratki vokali

Arapski znaci	Naučna transkripcija	Praktična transkripcija
ء	fatḥa	a
ء	damma	u
ء	kasra	i

zvor: S. Janković: *Imena i nazivi iz arapskog. Pravopisne teme IV.* Sarajevo: Institut za jezik, 1980, str. 30.

Primjer jedne rane transkripcije kod nas

Ime slova	Samo-stalna	Krajuće slovo	Iznedju riječi	Prvo slovo	Izgovara se
EEF	ا	ت	-	ت	b
Be	ب	ت	ـ	ـ	b
Te	ت	ت	ـ	ـ	t
Tse	ث	ث	ـ	ـ	th
Dzlm	ج	ج	ـ	ـ	dz
Hha	ح	ح	ـ	ـ	hh
Khi	خ	خ	ـ	ـ	kh
Dal	د	د	ـ	ـ	d
Dzel	ذ	ذ	ـ	ـ	dz
Ri	ر	ر	ـ	ـ	r
Ze	ز	ز	ـ	ـ	z
Sin	س	س	ـ	ـ	s
Sin	ش	ش	ـ	ـ	sh
Sant	ص	ص	ـ	ـ	sa (s)
Dhml	ض	ض	ـ	ـ	d, dd
Thl	ط	ط	ـ	ـ	th, hh
Dzi	ظ	ظ	ـ	ـ	dz
Ain	ع	ع	ـ	ـ	g, gh
Ghain	غ	غ	ـ	ـ	gh
Fe	ف	ف	ـ	ـ	f
Rhaf	ن	ن	ـ	ـ	k
Ref	ك	ك	ـ	ـ	kf
Lam	ل	ل	ـ	ـ	l
Mim	م	م	ـ	ـ	m
Nun	ن	ن	ـ	ـ	n
He	هـ	هـ	ـ	ـ	h
Vav	وـ	وـ	ـ	ـ	w
Je	يـ	يـ	ـ	ـ	j

Izvor: Mehmed Handžić: „Arapsko pismo i njegova rasprostranjenost“.

„Grafička revija“, br. 3 (1939) str. 123.

Transkripcija arapskog pisma Udrženjanjemčkih bibliotekara

	Arapski	Osmansko turski	Persijs- ki (Dari)	Kurdski	Paštu	Určči
أ (ا)	,	,	,	۲)	,	,
ب (ب)	b	b	b	b	b	b
پ (پ)	-	p	p	p	p	p
ت (ت)	t	t	t	t	t	t
ٿ (ٿ)	-	-	-	-	t'	t'
ٿ (ٿ)	t	t	t	-	t	t
ج (ج)	g	g	g	g	g	g
ڇ (ڇ)	-	č	č	č	č	č
خ (خ)	-	-	-	-	c	-
ڙ (ڙ)	-	-	-	-	ć	-
ح (ح)	h	h	h	h	h	h
ڻ (ڻ)	h(h)	h(h)	h(h)	h(h)	h(h)	h(h)
د (د)	d	d	d	d	d	d
ڌ (ڌ)	-	-	-	-	d'	d'
ڏ (ڏ)	d	d	d	-	d	d
ر (ر)	r	r	r	r	r	r
ڌ (ڌ)	-	-	-	-	r'	r'
ڦ (ڦ)	-	-	-	-	-	-
ز (ز)	z	z	z	z	z	z
ڙ (ڙ)	-	-	-	-	-	ż
ڦ (ڦ)	-	ż	ż	ż	ż	ż

	Arapski	Bosmansko-Persijski turški	Persijski (Dari)	Kurdska	Paštun	Urdu
س	S	S	S	S	S	S
ش	š	š	š	š	š	š
بن	-	-	-	-	ś	-
ص	ṣ	ṣ	ṣ	-	ṣ	ṣ
ض	ḍ	ḍ	ḍ	-	ḍ	ḍ
ط	t̄	t̄	t̄	-	t̄	t̄
ظ	z̄	z̄	z̄	-	z̄	z̄
ع	e	e	e	-	e	e
غ	ḡ	ḡ	ḡ	ḡ	ḡ	ḡ
ف (ب)	f	f	f	f	f	f
ڦ (پ)	v	-	-	-	-	-
ق (ف)	q	q	q	q	q	q
ک	k	k	k	k	k	k
گ (ڦ)	-	g (ñ)	g	g	g	g
ل	l	l	l	l	l	l
ڙ	-	-	-	ત	-	-
م	m	m	m	m	m	m
ن	n	n	n	n	n	n
ڻ (ڻ)	-	-	-	-	ڻ	ڻ
و	w	w	w	w	w	w
ه	h	h	h	h	h	h
ي ۴)	y	y	y	y	y	y

Izvor: Verein Deutscher Bibliothekare. *Transliteration der Sprachen die mit dem arabischen Alphabet geschrieben werden*. München, 1976. str. 1-2.

Transkripcija koju primjenjuje Kingresna biblioteka u Vašington

Arapško slovo	Transkripcija.	ص	س
ب	b	ب	d
ت	t	ت	ت
ث	th	ث	z
ج	j	ج	r
ه	h	ه	q
خ	kh	خ	k
د	d	د	ل
ذ	dh	ذ	m
ر	r	ر	n
ز	z	ز	h
س	s	س	w
ش	sh	ش	y

Izvor: Library of Congress - Processing Department:
Cataloging service Bulletin 91. Washington, 1970. p. 1.

Transkripcija primjenjena u Državnoj biblioteci u Moskvi

ا	ا	ا	ص	ص	ص
ب	بَا	بَا	ط	طَا	طَا
ت	تَا	تَا	ظ	ظَا	ظَا
ث	ثَا	ثَا	خ	خَا	خَا
ج	جَا	جَا	ف	فَا	فَا
ه	هَا	هَا	ق	قَا	قَا
خ	خَا	خَا	ل	لَا	لَا
د	دَا	دَا	ك	كَا	كَا
ذ	ذَا	ذَا	م	مَا	مَا
ر	رَا	رَا	ن	نَا	نَا
ز	زَا	زَا	م	مَيْمَان	مَيْمَان
س	سَا	سَا	ي	يَا	يَا
ش	شَا	شَا	يَه	يَهَا	يَهَا

Izvor: *Matematika i astronomi muslimanskogo srednevekovyja i ih trudi.*
(VIII - XVII v.) Sv. I. Moskva: Nauka, 1983. str. 100.

SUMMARY

THE BESIS FOR CATALOGING OF ARABIC MANUSCRIPS

At present the nargest collections of Islamic manuscripts in Bosnia and Hercegovina are preserved in Gazi Husrevbeg Library and Oriental institute of Sarajevo (Ten and five thosand respectively). Considerably smaller, but stil valuable, number of these manuscripts are located in the National and University Liberary and Historical Archives of Sarajevo. Until now these collection were only partaly catalogued and as such didn't serve their users well.

Due to this fact for sometime now the need was felt for devising rules for their proper cataloguing in order to make them more accessable to the scientificcommunity.

Taking into consideration the urgency of the matter, in this paper an attempt was made to present some practical solution to manysided problems involved in the cataloguing of Arabic manuscripts.